

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

vrijdag 1 mei **Hebreeën 13:5-6 en 1 Timotheüs 6:7**

'Laat uw wijze van doen onbaatzuchtig, (niet egoïstisch), zijn; weest tevreden met wat u hebt! Want Hij heeft gezegd: Ik zal u geenszins begeven, ik zal u geenszins verlaten. Daarom zeggen wij met vertrouwen: de Here is mij een helper, ik zal niet vrezén; wat zou een mens mij doen?'

Immers, wij hebben niets op de wereld medegebracht, wij kunnen er ook niets uit meenemen. ^{1 Tim.6:7}

Een goed advies met een rijke belofte, mijn Vader, dank U wel.

zaterdag 2 mei **Hebreeën 13:8**

'Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.'

God is Redder door Zijn Gezalfde en dat van "eeuwigheid" tot "eeuwigheid". Dat doet mij denken aan Ps.90, een gebed van Mozes: *Here, U bent ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht van "eeuwigheid" tot "eeuwigheid" bent U God.* T.Z.T. zal heel Zijn schepping daarvan getuigen1Tim.2:5-6!

zondag 3 mei **Hebreeën13:15**

'Laten wij dan Hem Gode voortdurend een loffer brengen, namelijk de vrucht van onze lippen, die Zijn naam belijden.'

Zijn naam belijden in alle levensomstandigheden, in voorspoed, in tegenspoed enz. Een loffer gaat ons bidden en danken te boven: niet ik, maar Hij centraal! En dat om Wie Hij is! Hij de Allerhoogste, de Almachtige, de Alziende, de Alomtegenwoordige, de Alwetende, de Albesturende, de Alverzoenende.....hoe groot zijt Gij!! Mogen wij ons dat steeds meer bewust worden. Paulus en Silas zongen in gevangenschap Gods Lof.^{Hand.16} Mogen zo ook wij leren in al onze omstandigheden naar Hem opzien in dat bewustzijn

maandag 4 mei **Jakobus 1:1-4**

'Van Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus. Aan de twaalf stammen in de diaspora. Ik groet u. Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei beproevingen ondergaat. Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid. Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming.' ^[NBV '21]

In de tekst van vandaag worden we aangespoord om ons te verblijden wanneer wij allerlei beproevingen ondergaan. In andere vertalingen spreekt men van *verzoeking*en. Beide vertalingen zijn mogelijk. Het gaat hier om zaken die op ons afkomen waardoor we voor de keuze gesteld worden om wel of niet op God te vertrouwen. Ons geloof wordt beproefd. Dat kan op allerlei manieren. Bijvoorbeeld door de zonde die je verleidt en waarop je in geloof kan reageren door vast te houden aan het feit dat je door Christus dood en opstanding bevrijd bent van de zonde, en dat je er dus niet aan hoeft toe te geven. Het kan echter ook dat je in zodanige moeilijke omstandigheden terecht komt waardoor het een uitdaging voor je wordt om op Gods zorg en liefde te blijven vertrouwen. Je wil God blijven danken, wat er ook gebeurt, maar het kan soms zo moeilijk zijn dat je de neiging hebt om het op te geven. Als we echter tijdens de verzoeking en beproevingen blijven volharden in geloof, dan wordt ons geloof hierdoor sterker en standvastiger.

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

dinsdag 5 mei **1 Korintiërs 10:13**

'U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: Hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.' ^[NBV '21]

Bovenstaande tekst laat ons zien dat wij er tijdens onze beproevingen niet alleen voor staan. God weet wat wij meemaken en Hij weet ook precies wat wij kunnen dragen. Uit de tekst blijkt ook dat God de beproevingen in ons leven toelaat. Het gaat dus niet buiten Hem om! Hij zal niet toelaten dat wij boven ons vermogen beproefd worden. Daarom mogen we ons ook tijdens de beproevingen aan Hem toevertrouwen in het besef dat Hij ons in staat stelt de beproeving te doorstaan. Hij is getrouw. Hij is te vertrouwen. Laten we in alles ons geloof op Hem vestigen.

woensdag 6 mei **Jakobus 1:5-8**

'Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom en Hij, die aan iedereen geeft, zonder voorbehoud en zonder verwijt, zal u wijsheid geven. Vraag vol vertrouwen, zonder enige twijfel. Twijfelaars zijn als de golven in zee, die door de wind nu eens de ene en dan weer de andere kant op worden geblazen. Wie zo aarzelend en onberekenbaar is bij alles wat hij doet, moet niet denken dat hij iets van de Heer zal krijgen.' ^[NBV '21]

Soms komen wij in een situatie terecht dat we niet weten welke keuze we moeten maken. We willen geen verkeerde weg in slaan en mogen daarom God om wijsheid vragen. Wanneer je dit vraagt mag je erop vertrouwen dat het een gebed is naar Gods wil (immers Gods woord zegt ons hier dat we er om mogen vragen) en dat God het zal geven. Deze wijsheid komt tot ons door de geest van Christus die in ons woont. Bij alles wat we doen mogen we op zijn leiding vertrouwen. We zullen onder leiding van de geest ontdekken in Gods woord wat het juiste is om te doen. Bij het vertrouwen in God hoort geen twijfel. Wij twijfelen toch niet aan de almachtige God die alles in zijn handen heeft? Die God weet precies wat wij nodig hebben en Hij houdt zich altijd aan Zijn beloften. Hij belooft ons de nodige wijsheid en zal die ook geven.

donderdag 7 mei **Kolossenzen 1:9-11**

'Daarom bidden wij onophoudelijk voor u, vanaf de dag dat we dat gehoord hebben. We vragen dat u Gods wil ten volle mag leren kennen door de wijsheid en het inzicht die zijn Geest u schenkt. Dan zult u leven zoals het past tegenover de Heer, Hem volkomen welgevallig. U zult vrucht dragen door al het goede dat u doet, uw kennis van God zal groeien en u zult door zijn luisterrijke macht de kracht ontvangen om alles vol te houden en alles te verdragen.' ^[NBV '21]

Paulus en Timotheüs bidden voor de gelovigen te Kolosse dat zij ten volle Gods wil mogen leren kennen door de wijsheid en het inzicht dat de Geest geeft. Door de Geest van Christus hebben wij zijn wijsheid al ontvangen. Waar het om draait is dat wij die wijsheid kunnen toepassen in ons leven en Gods wil leren onderscheiden. Alleen als je Gods wil kent kan je zijn wil ook gehoorzamen. Paulus schrijft hier dat zij *onophoudelijk* bidden. Dit gebed om het kennen van Gods wil blijkt dus noodzakelijk te zijn, om als gelovigen in overeenstemming met Gods wil te leven. Een leven naar Gods wil past tegenover de Heer en is Hem welgevallig. Daarom mag ons dagelijks gebed voor onszelf en voor onze broeders en zusters zijn: "Here leer ons uw wil verstaan".

vrijdag 8 mei **Jakobus 1:9-15**

'Laat de onaanzienlijke gelovige trots zijn op zijn aanzien, en de rijke op zijn nederige staat, want hij zal vergaan als een bloem in het veld. Als de zon gaat branden en het gras door de hitte verdort, valt de bloem af en is het gedaan met zijn schoonheid. Zo zal ook de rijke vergaan terwijl hij volop met zijn zaken bezig is. Gelukkig is de mens die in de beproeving staande blijft. Want wie de proef doorstaat, ontvangt als lauwerkrans het leven, zoals God heeft beloofd aan iedereen die Hem liefheeft. Wie in verleiding komt, moet niet beweren: 'Die verleiding komt van God.' Want God stelt niemand aan verleiding bloot, zoals Hij zelf ook niet door iets slechts in verleiding kan worden gebracht. Iedereen komt in verleiding door zijn eigen begeerte, die hem lokt en meesleept. Is de begeerte bevrucht, dan baart ze zonde; en is de zonde volgroeid, dan brengt ze de dood voort.' ^[NBV '21]

Dit tekstgedeelte laat ons in de eerste plaats zien hoe betrekkelijk aardse rijkdom eigenlijk is. Net zoals het gras verdort en bloemen verwelken, zo zal ook de rijkdom

eenmaal vergaan. Immers: als we eenmaal sterven kunnen we onze rijkdom niet meenemen. We zullen alles achter moeten laten. En dat niet alleen. We weten dat eenmaal deze gehele oude wereld zal vergaan, inclusief alle door mensen vergaderde rijkdommen. Daarom kan je in je leven beter bouwen aan datgene wat blijft, namelijk de rijkdom die wij ontvangen door ons geloof in Christus. Door de beproevingen die wij in ons leven meemaken, bouwen wij als het ware aan deze geestelijke rijkdom. Immers, als je de beproeving doorstaat en staande blijft, ben je niet alleen geestelijk sterker geworden, maar zal je ook de lauwerkrans van het leven ontvangen.

zaterdag 9 mei 1Timotheüs 6:6-10

'Maar voor wie tevreden is met wat hij heeft, is het geloof grote winst. Wij hebben niets in deze wereld meegebracht en kunnen er ook niets uit meenemen. Wij hebben voedsel en kleren, laten we daar tevreden mee zijn. Wie rijk wil worden, staat bloot aan verleiding, raakt in een valstrik en valt ten prooi aan allerlei dwaze en schadelijke begeerten die een mens in het verderf storten en ten onder doen gaan. Want de wortel van alle kwaad is geldzucht. Door zich daaraan over te geven zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben ze zichzelf veel leed berokkend.' [NBV '21]

Als gelovigen worden wij opgeroepen tevreden te zijn met wat we hebben. Als je ontevreden bent, vind je eigenlijk dat God je niet genoeg geeft. Je wilt meer. Dit is een vorm van opstandigheid tegen God. Immers als Hij wil dat we meer krijgen, dan zal Hij dat ook geven. Hij weet wat genoeg is. En mochten we toch gebrek ervaren, dan mogen we deze zorg bij onze Hemelse Vader brengen, want Hij zorgt voor ons. Het verlangen naar steeds meer omschrijft Paulus hier als een valstrik. Het is dus een gevaar. Immers, het betekent dat je in je leven een andere god bent gaan dienen naast de Here. De god van het geld, de Mammon. Deze zucht naar meer, maakt dat God niet meer de eerste plaats in je leven inneemt. Je eigen verlangen naar meer (de geldzucht) is centraal komen staan in je leven, en dit kan zo erg worden dat je ongevoelig bent geworden voor de Geest van God. Stapje voor stapje ga je ten onder. Van dit alles mogen wij echter bevrijd zijn als we ons oog op Christus gericht houden en God met een tevreden hart danken voor alles wat Hij ons geeft.

zondag 10 mei Jakobus 1:16-18

'Geliefde broeders en zusters, vergis u niet: elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten; bij Hem is nooit enige verandering of verduistering waar te nemen. Hij wilde ons door de verkondiging van de waarheid tot leven roepen, zodat wij als het ware de eerste opbrengst van zijn schepping zijn.' [NBV '21]

Als onze Hemelse Vader ons iets geeft dan is dat altijd goed en volmaakt. God is niet grillig of veranderlijk, of duister, alsof Hij niet te vertrouwen zou zijn. God is goed en in Hem is geen duisternis. Hij is de Vader van de lichten. We mogen onszelf dan ook veilig aan Hem toevertrouwen. Het kan wel zo zijn dat God het kwaad toelaat in ons leven. Een voorbeeld hiervan zien we in het boek Job, waarin satan onder Gods toelating Job kwaad mag aandoen. Niets gaat echter buiten Hem om. En wat er ook gebeurt: Hij laat het voor ons medewerken ten goede. Hij heeft ons immers door het verkondigde woord tot zijn kinderen gemaakt.

maandag 11 mei 2 Korintiërs 5:11

'De vrees van de Heer dan kennend, overtuigen wij mensen; voor God echter is openbaar wie we zijn, en ik verwacht ook in jullie gewetens openbaar gemaakt te worden.' [naarNCV]

In deze brief reageerde Paulus op beschuldigingen en het wantrouwen dat de Korintiërs hadden sinds enigen de gemeente waren binnengedrongen met een ander evangelie. Zij trokken Paulus' gezag, kunde en motieven in twijfel, en vergeleken zichzelf met de bekende Griekse filosofen die in die tijd rondgingen. Paulus miste volgens hen gezag en uitstraling. Hoe reageer je op zulke opmerkingen? Ga je ertegenin, om te bewijzen dat je niet onder doet voor anderen? Paulus zegt hier dat het niet gaat om ontzag voor mensen, maar voor God. Dat is namelijk wat 'de vrees van/voor de Heer' is, ontzag en respect voor Hem. God kende Paulus, en dat was genoeg bevestiging voor hem. Hij deed zijn taak en verkondigde de waarheid. Door zijn boodschap verwachtte hij ook de

Korintiërs eens van zijn motieven te overtuigen. Laat het ook voor ons genoeg zijn dat God ons kent, zodat we niet op zoek hoeven naar bevestiging van mensen.

dinsdag 12 mei **2 Korintiërs 5:12-13**

'Wij bevelen niet weer onszelf aan bij jullie, maar geven jullie een mogelijkheid je op ons te beroemen, opdat jullie antwoord zouden hebben voor hen die zich beroemen in het uiterlijk en niet in het hart. Want, hetzij wij buiten onszelf zijn, het is voor God, hetzij wij verstandig zijn, het is voor jullie.' [naarNCV]

Ook vandaag gaat het er weer over hoe Paulus antwoordde op de aantijgingen van zijn tegenstanders, die op hem neerkeken. Ze keken op hem neer, want hij had geen overtuigend voorkomen, en had enorm veel tegenstand en tegenslag te verduren bij zijn reizen en bij het verkondigen. Daarmee maakte hij niet bepaald een sterke indruk. Het zal er zelfs op geleken hebben dat ze dwaas of 'buiten zichzelf' waren, dat ze toch doorgingen en het verdroegen. Maar, zo lezen we, het gaat niet om de buitenkant, maar om wat het hart beweegt. Bij Paulus was dat de waarheid die hij mocht verkondigen, wat verstandiger bleek te zijn dan alle dwaze redeneringen van zijn tegenstanders. Een les voor ons. Laten we niet naar de buitenkant kijken, maar naar het hart. En als we ons ergens op willen beroemen, laten we roemen op die waarheid die in ons hart is gegeven.

woensdag 13 mei **2 Korintiërs 5:14-15**

'Want de liefde van Christus dringt ons, dit geoordeeld hebbend, dat indien Eén voor allen gestorven is, dus allen gestorven zijn. En Hij is gestorven voor allen, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven is en opgewekt werd.' [proeve CV]

We lazen de afgelopen dagen, dat we niet teveel zouden proberen aanzien te krijgen bij mensen, of mensen zouden beoordelen op welke indruk ze maken. Maar wat is er dan mis mee, om een beetje voor eigen roem te gaan? Om een beetje achter aanzien bij andere mensen aan te gaan? Kan dat kwaad? Het heeft te maken met hoe je naar je eigen leven kijkt. Door de liefde van Christus moeten Paulus en zijn medewerkers inzien dat niet alleen Hij voor ons, maar wij allemaal met Hem mee gestorven zijn. Ons ego, ons ik, is daar aan het kruis gegaan. En met Christus stonden we weer op, maar met een wezenlijk verschil: we leven niet meer voor onszelf, maar voor Hem. Als Hij het is Die dat alles voor ons gedaan heeft, Die ons alles geeft, en als wij helemaal voor Hem leven, waarom dan de roem voor onszelf opeisen? Dat is geen makkelijke boodschap. Laten we daarom Vader vragen onze manier van kijken naar onszelf en de mensen om ons heen te veranderen. Laat de liefde van Christus ook ons dringen zo naar onszelf en naar elkaar te kijken.

donderdag 14 mei **Korintiërs 5:15-16**

'En Hij is gestorven voor allen, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven is en opgewekt werd. Daarom kennen wij vanaf nu niemand meer naar het vlees. En ook indien wij Christus gekend hebben naar het vlees, dan kennen wij Hem zo nu niet meer.' [naarNCV]

Als we leren dat we niet voor onszelf leven, maar voor Hem, en dat dit ook geldt voor de gelovigen om ons heen, dan gaat het niet meer om aanzien bij mensen. Als we voor God leven, wat maakt het dan uit wat mensen van ons vinden? We doen het niet voor hen, maar voor God. De logische conclusie is, dat we dan ook niet mensen zouden moeten beoordelen op de indruk die ze maken of het aanzien dat ze hebben. Paulus beoordeelde eens, vóór zijn bekering, Christus op die manier. Hij keurde Hem af op basis van menselijke overwegingen. Maar dat alles werd volkomen waardeloos toen hij Christus leerde kennen. Ook wij oordelen zo makkelijk naar menselijke maatstaven. Dat is wat het betekent, om elkaar naar het vlees te kennen. Maar zo zouden we dus niet meer elkaar moeten beoordelen, we zouden voorbij de buitenkant naar elkaars hart kijken.

vrijdag 15 mei **2 Korintiërs 5:17**

'Zo is het dat, indien iemand in Christus is, hij een nieuwe schepping is: wat van oorsprong was, is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen!' [proeveCV]

Vanmorgen hebben we misschien een bekend vers, maar in de context van de verzen van afgelopen dagen wordt de betekenis pas goed duidelijk. We zijn met Christus gestorven, waarmee onze oude ik, ons ego, is gestorven. Maar daar blijft het niet bij, we staan met Christus op in een nieuw leven, waarin we al iets proeven van hoe het leven daadwerkelijk zal zijn in de nieuwe schepping straks. Dan leeft God onder de mensen, zoals Hij nu al in ons leeft met Zijn geest. Dan is er geen afstand meer tussen mensen en God, zoals ook wij nu al direct tot Vader kunnen naderen. En zoals verschillen tussen arm en rijk, man en vrouw, Jood en niet Jood dan wegvallen, zo zouden ook wij elkaar nu niet meer op basis van de buitenkant beoordelen, maar zien hoe we allemaal voor God leven en één zijn in Hem. We zijn er al lang mee bekend, maar laten we vandaag stilstaan bij ons voorrecht, en God danken dat we zo bij Hem terecht kunnen en zo mogen leven.

zaterdag 16 mei **2 Korintiërs 5:18-19**

'Het al is echter uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Christus en ons de dienst gegeven heeft van de verzoening, dat is, dat God in Christus de wereld verzoende met Zichzelf, hun niet hun krenkingen aanrekenend, en in ons het woord van de verzoening plaatsend.' [proeve CV]

Het is God Die ons leven zo veranderd heeft dat we een nieuw leven leven en onze relatie met Hem hersteld heeft. Hij heeft onze vijandschap tot Hem weggenomen. Dat komt niet uit onszelf. We hoeven ook niet zelf hard ons best te doen om onze relatie met God te herstellen. Dat komt uit Hem, Hij heeft ons hart veranderd. En wat zo mooi is, is dat het niet alleen voor ons geldt, maar voor de hele wereld. God heeft allen met Zichzelf verzoend. En ook hiervoor geldt dat alles uit God is. Het hangt niet van de reactie van mensen af, het is gewoon een feit. Daarom is het een boodschap, die alle mensen moeten horen. Niet een oproep dat ze zelf van alles moeten doen, maar simpelweg de boodschap: God heeft jou verzoend!

zondag 17 mei **2 Korintiërs 5:20-21**

'Voor Christus dan zijn wij gezanten, alsof God aanspreekt door ons. Wij smeken ter wille van Christus: wordt verzoend met God! Want Die geen zonde kende heeft Hij voor ons tot zondeoffer gemaakt, opdat wij zouden worden: gerechtigheid van God in Hem.' [proeveCV]

Het is een feit dat God de wereld met Zichzelf verzoend heeft. Hij heeft de vijandschap weggehaald; er zit niets meer tussen ons en God in. Waarom dan hier nog de oproep verzoend te worden met God? Ondanks dat er niets tussen ons en God in zit, kan het zijn dat mensen dit niet weten of beseffen, en toch wandelen als vijanden van God. Maar dat is niet nodig, want door het offer van Christus staan we recht voor God, en is de weg vrij. Dát is de boodschap van verzoening, die de wereld moet horen, en die in ons hart moet zinken.

maandag 18 mei **Romeinen 12:1**

'Ik spreek jullie dan aan, broeders, door het medelijden van God, jullie lichamen te presenteren als offer, levend, heilig, welgevallig voor God, dat is jullie logische godsdienst.'

Nadat de apostel had geschreven, 'dat niets ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, in Christus Jezus onze Heer', ^{Rom.8:39} pakt hij in deze tekst uit Rom. 12:1, de draad van zijn uitleg weer op, hoe God dat uitwerkt in het leven van gelovigen. De basis daarvoor is 'al het medelijden' van God. Medelijden is niet zoiets als 'neerkijken op zielige mensen' maar het heeft te maken met Zijn diepe bewogenheid voor wie in nood verkeert. Hij 'is de Vader van het medelijden en de God van alle vertroosting'. ^{2Kor.1:3} Christus, Zijn eigen Zoon, Die geen zonde kende, werd voor ons tot zonde en zondeoffer gemaakt, opdat wij zouden worden: Gods gerechtigheid in Hem. ^{vgl. 2 Kor.5:21} Hij was het onberispelijke offer dat op Golgotha voor ons stierf. De apostel Paulus wijst erop dat wij 'een **levend**' offer zouden zijn. Geen vervangend offer zoals een dier. Niemand onder de mensen zou trouwens maar zo'n onberispelijk offer kunnen zijn; niet voor zichzelf, laat staan voor anderen. Wanneer onze God en Vader het verlangen in ons hart geeft om tot een levend, heilig en welgevallig offer voor Hem te willen zijn, wordt dat uitgewerkt in ons gedrag, in ons leven; ermee *te rekenen* dood te zijn voor de zonde, maar levend voor Hem, in Christus Jezus, onze Heer. ^{Rom.6:11}

dinsdag 19 mei **Romeinen 12:1^b**

'... jullie lichamen te presenteren als offer, levend, heilig, welgevallig voor God, dat is jullie logische godsdienst.'

Ons lichaam voor God *presenteren*, betekent, anders omschreven, je lichaam *beschikbaar stellen* voor God. In de offerdienst van Israël, werd een duif of ander offerdier aan de priester beschikbaar gesteld. Het was ter vervanging van de mens zelf. Misschien zouden we ook in gedachten houden, dat ons eigen lichaam niet eens van ons zelf is. God heeft het geweven in de moederschoot. vgl. Gal. 1:15 Voordat wij zelfs maar geboren werden kende God ons al. Rom. 8:28-29 Je lichaam voor God presenteren of beschikbaar stellen, is iets anders dan vanuit jezelf 'iets willen doen voor God'. *Want God is het, die in ons zowel het willen als het werkzaam zijn in ons bewerkt, tot Zijn welbehagen!* Fil. 2:13 Laten we deze week eens verder lezen in dit Bijbelgedeelte, hoe wij werkzaam mogen zijn tot Zijn welbehagen. In een eerder gedeelte van deze brief staat, dat gelovigen ook geroepen zijn. Rom. 8:28 Dat is in overeenstemming met Zijn plan, Zijn voornemen ook met ons. God roept ons op Zijn tijd voor het dienstwerk, waar Hij ons voor bestemt. Wij mogen ons voor God (beschikbaar) stellen als 'levenden uit de doden' en onze leden, als wapens van rechtvaardigheid voor God. vgl. Rom. 6:13 Dan mogen wij het aan Hem overlaten voor welk dienstwerk Hij ons in de ecclesia en in de wereld heeft bestemt.

woensdag 20 mei **Romeinen 12:2**

'En stel je niet in op dit tijdperk, maar wordt getransformeerd door de vernieuwing van jullie denken, opdat jullie toetsen wat de wil van God is, het goede en welgevallige en gerijpte.'

Wij leven in een tijdperk waarvan de Schrift ons op diverse plaatsen wijst, dat dit een 'boos tijdperk' is. Gal. 1:4 In Zijn tijd op aarde leerde de Heer zijn discipelen bidden: *...en verlos ons van de boze...* Paulus schrijft over het langschild van geloof *waarmee wij de vlammende pijlen van de boze kunnen blussen.* Ef. 6:16 Johannes schrijft: *Wij weten dat wij uit God zijn en de gehele wereld in het boze ligt.* 1 Joh. 5:19 Wanneer wij goed en welgevallig willen leven voor God, is de wereld met de daden en het denken van dit tijdperk een slechte en boze leermeester. De apostel schrijft, dat wij daarin ooit wandelden en daarmee zondigden en God krenkten. Ef. 2:1-2 Dit tijdperk wordt beheerst door een geest van weerspanning en wij gedroegen ons in de begeerte van het vlees. Ef. 2:3 Wanneer ons denken vernieuwd wordt, wordt ook ons gedrag omgevormd. De wil van God wordt in dit stukje gekenmerkt door: het goede en welgevallige en gerijpte. Wanneer wij de nieuwe manier van denken ontvangen, mogen wij ons gedrag *toetsen* aan deze kenmerken van Gods wil, zodat wij wandelen als kinderen van het licht. Ooit waren wij duisternis, maar nu zijn wij kinderen van het licht, met een wandel die als vrucht heeft: goedheid en gerechtigheid en waarheid. Ef. 5:8-10 Dat is de vrucht wanneer wij *toetsen* wat voor de Heer welgevallig is.

donderdag 21 mei **Romeinen 12:3**

'Want ik zeg, door de genade die aan mij gegeven werd, tot ieder die onder jullie is, niet hoog gezind te zijn, naast wat je gezind moet zijn, maar gezind te zijn op verstandig zijn, zoals God aan eenieder een maat van geloof toedeelt.'

Wanneer wij over gezindheid nadenken, is het eerste wat wij kunnen doen: opnieuw nalezen wat de gezindheid van Christus Jezus is. Hij maakte zich leeg van alle heerlijkheid die Hij bij God had, als beeld van de onzichtbare God. Fil. 2:5 en Kol. 1:15 Vervolgens nam Hij de vorm van een slaaf aan en werd mens. Hij was nederig en gehoorzaam, zelfs toen Hij de dood van het kruis moest ondergaan. vgl. Fil. 2:5-8 Dat was de weg die Hij ging voor ons. Tijdens Zijn wandel op aarde waste Hij de voeten van Zijn discipelen, als voorbeeld voor een nederige gezindheid. Wat de apostel Paulus schrijft over de gezindheid van Christus, ging oneindig veel verder en dieper dan de voetwassing. Het was niet alleen voor Zijn discipelen, maar voor hemelingen en voor hen die op aarde zijn en voor wie onder de aarde zijn. vgl. Fil. 2:10-11 Met dit in gedachten, mogen wij nadenken over de gezindheid die passend is voor ons. Niet 'hoog gezind' maar zoals het ons past. Gezind zijn op verstandig zijn. Hier combineert de apostel verstandigheid met geloof. De mate van geloof die God individueel aan ieder van ons geeft, zou onze gezindheid vorm geven, zowel in onze wandel als in het dienstwerk in de ecclesia, dat daarbij passend is.

vrijdag 22 mei **Romeinen 12:4-5**

'Want net als wij in één lichaam veel leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, ⁵ zo zijn wij, de velen, één lichaam in Christus; echter dit, individueel leden van elkaar.'

Vanuit de individuele benadering in het gedeelte van gisteren, gaat de apostel Paulus nu over naar het geheel. Hij neemt als voorbeeld het functioneren van een lichaam. In een lichaam zijn veel verschillende organen, ledematen en andere lichaamsdelen te vinden die verschillend zijn van elkaar, maar wel heel bijzonder van elkaar afhankelijk zijn. Niet alle lichaamsdelen hebben dezelfde functie. 'Zo zijn wij, de velen, één lichaam in Christus', maar individueel leden van elkaar. Stel je eens voor dat wij twee harten zouden hebben in ons menselijk lichaam maar geen longen om zuurstof te verspreiden en adem te halen. Het zou niet levensvatbaar zijn. Zo, als voorbeeld, is dat ook in de ecclesia. Je kan misschien heel trots zijn met twee harten, maar zonder de longen is er geen leven mogelijk. In genade stelt God de genadegaven aan. Zoals evangelisten, herders en leraars.^{Ef.4:11} In dit gedeelte noemt de apostel ook diverse genadegaven, waaronder dienstwerk, onderwijs, vermaning of vertroosting, voorstaan, of anders gezegd leiding geven, wie barmhartigheid bewijst in vreugde.^{Rom.12:7-8}

zaterdag 23 mei **Romeinen 12:9-13**

'De liefde zij ongeveinsd: het boze verafschuwend, hechtend aan het goede, ¹⁰ in broederlijke vriendschap naar elkaar teder binnend, in eer elkaar hoger achtend, ¹¹ in ijver niet talmend, vurig in de geest, voor de Heer slavend, ¹² in de verwachting verheugend, in verdrukking volhardend, in gebed aanhoudend, ¹³ aan de behoeften van de heiligen deelnemend, de gastvrijheid najagend.'

In dit gedeelte noemt Paulus een aantal deugden, die de ecclesia tot een vreugdevolle ontmoetingsplaats maken voor gelovigen. Een plaats waar je je thuis voelt en veilig. Waar de vernieuwde denkwijze, die we eerder deze week overdachten, in praktijk functioneert. Ongeveinsde liefde. 'Wat je ziet is ook echt'! Dat is waarschijnlijk ook de basis waaruit al de andere uitingen of deugden naar voren komen. Broederlijke vriendschap doordat onze harten openstaan voor elkaar. Christus kwam in de vorm van slaaf liden wij deze week. Zo mogen wij dat navolgen en voor de Heer slaven, naar elkaar. De verwachting van heerlijkheid delen met elkaar; zelfs in verdrukking, wetend dat de verdrukking volharding bewerkt, de volharding beproefdheid, de beproefdheid echter verwachting en de verwachting maakt niet te schande, omdat de liefde van God in onze harten is uitgegoten, door heilige geest, die ons gegeven wordt. ^{Vgl. Rom.5:3-5} Prachtig om te lezen dat Gods liefde in onze harten is uitgegoten, door heilige geest. Dan zou het toch ook niet anders zijn, dat onze onderlinge verhouding wordt gekenmerkt door de ongeveinsde liefde voor elkaar.

zondag 24 mei **Romeinen 12:14-16 en verder**

'Zegent wie jullie vervolgen, zegen en vervloek niet, ¹⁵ om zich te verheugen met wie zich verheugen, te wenen met wie wenen, ¹⁶ hetzelfde naar elkaar gezind, niet op het hoge gezind, maar samen met het nederige weggevoerd wordend. Word niet verstandig in eigen ogen.'

De tekst waarmee wij de overdenkingen van deze week afsluiten, heb ik maar wat ingekort. Het loopt door tot vers 21, waarin de apostel een slotconclusie aanbeveelt: 'Laat je niet overwinnen door het kwade, maar overwin met het goede het kwade'. Het zou ook de slotconclusie genoemd kunnen worden van Gods plan van de tijdperken: 'opdat God zou zijn, Alles in allen'.^{1Kor. 15:28} Wij hebben deze week bijzondere uitspraken overdacht uit Romeinen 12. Daarin kwamen wij omstandigheden en aanbevelingen tegen, waar wij nog tekort in schieten. Is onze broederlijke vriendschap teder? Misschien zien wij gelovigen uit andere kringen niet als broeders? Maar als de apostel ons aanspoort om zelfs onze vijanden lief te hebben,²⁰ zou dat dan voor broeders uit andere kringen en kerken niet gelden? Gebed doet veel met ons innerlijk, dat geldt ook voor de andere dingen die wij in dit hoofdstuk tegenkwamen. Wij zouden niet verstandig zijn in eigen ogen, maar 'geloofsverstandig', zoals wij liden in vers drie. Niet al het willen en werken in ons is van God, want God is het Die in ons zowel het willen als het werken bewerkt...**voor Zijn welbehagen.**^{Fil.2:13}

maandag 25 mei **Exodus 3:9-15**

'De jammerklacht van de Israëlieten is tot Mij doorgedrongen en Ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. 10 Daarom stuur Ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.'

11 Mozes zei: 'Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?' 12 God antwoordde: 'Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat Ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.'

13 Maar Mozes zei: 'Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: "Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?' 14 Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: "IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.'" 15 Ook zei Hij tegen Mozes: 'Zeg tegen hen: "De HEER heeft mij gestuurd, de God van uw voorouders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. En Hij heeft gezegd: 'Zo wil Ik voor altijd heten, met die naam wil Ik worden aangeroepen door alle komende generaties.'"' [NBV]

Vandaag is de laatste dag van Opwekking, een bijzonder weekend waar je met vele tienduizenden medegelovigen bij elkaar komt en met wie je, ondanks verschillen verbonden mag voelen. Het thema is dit jaar "Ik ben", de naam van God, uit bovenstaande passage. We volgen deze week de ontwikkeling van God die zich onthult en die van Mozes door het boek Exodus. Hier overheerst bij Mozes nog de twijfel. Tot 5 keer toe gaat hij tegen God in. Hoe kan hij tegenover de wereldse macht van de farao staan? Gods antwoord is even eenvoudig als ondoorgrondelijk. God zal erbij zijn. Wie? Hij, Die is, Die er zal zijn. Dat moet genoeg zijn, ook voor alles wat we vandaag meemaken, te midden van al het machtsvertoon in de wereld.

dinsdag 26 mei **Exodus 6:2-7**

'God zei tegen Mozes: 'Ik ben de HEER. 3 Ik ben aan Abraham, Isaak en Jakob verschenen als God, de Ontzagwekkende, maar mijn naam HEER heb Ik niet aan hen bekendgemaakt. 4 Ik heb met hen mijn verbond gesloten en Kanaän aan hen beloofd, het land waarin zij als vreemdeling hebben gewoond. 5 Ik heb het geklammer van de Israëlieten over de slavenarbeid die hun door de Egyptenaren is opgelegd gehoord, en dat heeft Mij aan die belofte herinnerd. 6 Daarom moet je dit tegen hen zeggen: "Ik ben de HEER. Ik zal de last die de Egyptenaren jullie opleggen van je afnemen, Ik zal jullie uit je slavenbestaan bevrijden. Ik zal jullie verlossen met opgeheven arm en de Egyptenaren zwaar straffen. 7 Ik zal jullie aannemen als mijn volk, en Ik zal jullie God zijn. En jullie zullen inzien dat Ik, de HEER, jullie God ben, die jullie bevrijdt van de last die je door de Egyptenaren is opgelegd.'"' [NBV]

Het eerste gesprek met de farao bracht niet het gewenste resultaat, de onderdrukking werd alleen maar zwaarder. Maar God begint Zichzelf en Zijn plan steeds meer te onthullen. De farao moet weigeren, want dat kan God laten zien wie Hij is. Niet alleen maar "Ik ben", maar de sterke God die ze bevrijden zal uit de macht van de farao, en naar het beloofde land zal brengen. Van "Ik zal zijn" naar "Ik zal jullie God zijn". Juist door de zwaardere tijden heen laat God steeds meer van Zich zien, en leren we Hem steeds beter kennen. Mogen we ons daar aan vasthouden!

woensdag 27 mei **Exodus 32:30-32**

'De volgende morgen zei Mozes tegen het volk: 'U hebt zwaar gezondigd. Toch zal ik de berg op gaan, naar de HEER; misschien kan ik verzoening bewerken voor uw zonden.' 31 Hierop keerde hij terug naar de HEER. 'Ach HEER,' zei hij, 'dit volk heeft zwaar gezondigd: ze hebben een god van goud gemaakt. 32 Schenk hun vergeving voor die zonde. Wilt U dat niet, schrap mij dan maar uit het boek dat U geschreven hebt.'"' [NBV]

Ondertussen is er veel gebeurd. Het volk is na tien plagen bevrijd, nu zullen ze toch op God vertrouwen? Maar als het wachten te lang duurt bij de berg, vrezende ze dat Mozes er niet meer is, en zoeken ze een andere leiding, en maken het gouden kalf. Maar er is ondertussen ook veel bij Mozes gebeurd. Van de stamelende twijfelende man bij de brandende braamstruik is weinig nog te zien. Hij heeft God leren kennen, sprak zelfs met Hem als een vriend. En waar hij eerder zijn leven niet wilde wagen voor het volk, biedt hij zichzelf nu aan in hun plaats. Dat is wat het leren kennen van God met je doet. Mogen ook wij zo groeien in onze bereidheid voor elkaar.

donderdag 28 mei **Exodus 33:1,12-14**

'De HEER zei tegen Mozes: 'Vertrek van hier, met het volk dat je uit Egypte hebt weggeleid, en ga naar het land waarvan Ik Abraham, Isaak en Jakob onder ede heb beloofd dat Ik het aan hun nakomelingen zou geven ... 12 Mozes zei tegen de HEER: 'U draagt mij wel op het volk verder te laten trekken, maar U hebt mij niet laten weten wie U met mij mee zult sturen, terwijl U toch gezegd hebt: "Jou heb Ik uitgekozen, jou ben Ik goedgezind." 13 Als dat werkelijk zo is, laat mij dan weten wat uw plannen zijn. Dan leer ik U kennen en weet ik zeker dat U mij goedgezind bent. Vergeet toch niet dat deze mensen uw volk zijn.' 14 De HEER antwoordde: 'Moet Ik dan zelf meegaan om je gerust te stellen?'' ^[NBV]

Maar God stelt Mozes op de proef. Is hij echt veranderd? Heeft hij begrepen wat het is om uit liefde voor de ander op te komen? En hoe goed kent en vertrouwt hij God al? God neemt de rol van Mozes over. Nu werpt Hij dingen tegen. Het begint al met hoe Hij begint. Hij spreekt over "jij en dat volk dat jij hebt weggeleid". Mozes, het is nu jouw probleem. Maar Mozes begint langzaam zijn rol verder te vervullen. Hij staat op, en verdedigt het volk. "Vergeet niet dat deze mensen uw volk zijn" Zo kan je alleen met een vriend praten. En daarom vraagt Mozes ook: deel met mij Uw plannen, laat me U kennen, U kunt ons niet loslaten, dus wie stuurt U met ons mee? Hoe mooi om zo vertrouwelijk met God om te mogen gaan!

vrijdag 29 mei **Exodus 33:14-17**

'De HEER antwoordde: 'Moet Ik dan zelf meegaan om je gerust te stellen?' 15 Mozes zei: 'Als U niet zelf meegaat, laat ons dan niet verder trekken. 16 Hoe zou moeten blijken dat U mij goedgezind bent, mij en ook uw volk, tenzij U met ons meegaat? Alleen dan nemen wij immers een bijzondere plaats in onder de volken die de aarde bewonen.' 17 De HEER zei tegen Mozes: 'Ik verzeker je dat Ik zal doen wat je vraagt, want Ik ben je goedgezind en Ik heb je uitgekozen.''' ^[NBV]

In het stukje van vandaag lezen we hoe Mozes verder gaat, en opstaat voor het volk. Hij gaat nog een stapje verder. God had zichzelf aan het volk verbonden, en beloften aan hen gegeven. Als Hij niet meegaat, laat ons dan ook niet verder trekken. Hoe zullen Gods beloften en trouw blijken, als Hij niet meegaat? Mozes slaagt glansrijk, en God herhaalt Zijn belofte: Hij zal meegaan, zoals Mozes Hem gevraagd heeft. Hoe bijzonder om zo op Gods beloften te staan, en zelfs God erop aan te spreken. Iets wat we in de Psalmen en bij Daniël ook lezen. We mogen bewogen zijn met Gods plannen, en Hem vragen Zijn beloften te vervullen, opstaan voor onze medemensen en voor hen instaan als het moet. Zouden we dat kunnen, durven? Leer ons zo te leven Vader, in vertrouwen, uit liefde.

zaterdag 30 mei **Exodus 33:18-23**

'18 'Laat mij toch uw majesteit zien,' zei Mozes. 19 Hij antwoordde: 'Ik zal in mijn volle luister voor je langs gaan en in jouw bijzijn de naam HEER uitroepen: Ik schenk genade aan wie Ik genade wil schenken, en Ik ben barmhartig voor wie Ik barmhartig wil zijn. 20 Maar,' zei Hij, 'mijn gezicht zul je niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.' 21 Toen sprak de HEER: 'Er is een plaats op de rots waar je dicht bij Mij kunt komen staan. 22 Als dan mijn majesteit voor je langs gaat, zal Ik je in een kloof laten schuilen en mijn hand beschermend voor je houden tot Ik voorbij ben. 23 Als Ik mijn hand weghaal, zul je Mij van achteren zien; mijn gezicht mag niemand zien.''' ^{Exo 33:18-23 [NBV]}

Mozes heeft dan de test doorstaan, maar verlangt ernaar God écht te kennen, Hem te zien in al zijn majesteit. En hoe bijzonder is het wat hier gebeurt? God is de onzichtbare, ongenaakbare en ontoegankelijke God. Geen mens kan Hem zien en leven. Maar Mozes, die al van aangezicht tot aangezicht met Hem mocht praten, mag hier meer zien, echt een stukje van God, al is het van achteren. En God zal voorbijgaan, hem met Zijn hand beschermen. Mag ook ons verlangen zijn om Hem steeds beter te leren kennen, en mogen we steeds vertrouwelijker worden met Hem!

zondag 31 mei **Exodus 34:5-9**

'De HEER daalde neer in een wolk, Hij kwam bij Mozes staan en riep de naam HEER uit. 6 De HEER ging voor hem langs en riep uit: 'De HEER! De HEER! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, 7 die trouw blijft tot in het duizendste geslacht, die schuld, misdaad en zonde vergeeft maar niet alles ongestraft laat, en die voor de zonde van de ouders de kinderen en kleinkinderen ter verantwoording roept, tot in het derde en vierde geslacht.' 8 Onmiddellijk viel Mozes op zijn knieën en boog zich neer. 9 *'Als U mij goedgezind bent, Heer,' zei hij, 'trekt U dan met ons mee, ook al is dit volk onhandelbaar. Schenk ons vergeving voor onze schuld en zonde en maak ons tot uw eigen bezit.'*"^[NBV]

En dan daalt God ook echt af, en maakt Hij zich écht bekend. De veranderingen zijn compleet. Mozes is van een stamelende, twijfelende en op zichzelf gerichte man geworden tot iemand die God heeft leren kennen, Hem vertrouwt, en zelfs durft aan te spreken en zichzelf wil opofferen voor het volk. En God? Die is van slechts "Ik ben" of "Ik zal zijn" geworden tot "Ik zal jullie God zijn" en "Ik zal met jullie meegaan". En nu leren we echt Zijn karakter kennen. God is liefdevol en genadig, geduldig en trouw. Een God die vergeeft, maar het kwaad niet de vrije loop laat. Mozes weet genoeg. *"trekt U dan met ons mee."* Met zo'n God mogen we, met al onze fouten, de toekomst aandurven. In de handen van zo'n God mogen we ons leven leggen, en vragen of we Zijn bezit mogen worden. Aan zo'n God mogen we ons leven geven als een offer, Hem welgevallig.

Rom. 12:1